

„Manžel ženy, kterou legenda vynesla mezi nejkrásnější a nejžádoucnější na celém světě...“

Filmový producent a asistent režie Rudolf Sieber se narodil 20. února 1897 ve Střekově, dnešní části Ústí nad Labem. Rodiče Anton a Rosa pracovali v Schichtových závodech. Rudolf vyrůstal spolu s mladším bratrem Ernestem v německy mluvícím prostředí, byl velmi nadaný a díky výbornému prospěchu získal zemské stipendium na Státním gymnáziu Františka Josefa I., které navštěvoval. Nejvíce mu šly jazyky, učil se německy, latinsky, řecky, česky, francouzsky, anglicky a rusky. Chtěl studovat medicínu, ale jeho plány přerušila první světová válka. V roce 1915 narukoval k 42. tereziánskému regimentu a odjel na východní frontu, po skončení války v roce 1918 se vrátil do rodného města.

Tou dobou snil Sieber o práci u filmu, ale v Československu tehdy filmový průmysl prakticky neexistoval, a tak se rozhodl zkusit štěstí za hranicemi. Odešel do Berlína, kde usiloval o místo u významné filmové společnosti May-Film. Byl přijat jako asistent režie a odstěhoval se do Berlína natrvalo. V ateliérech poznal svoji budoucí ženu Marlene Dietrich. Na jednom z konkurzů mu štíhlá, vysoká dívka padla do oka a on se rozhodl jí pomoci. Díky jeho radám konkurz vyhrála a dostala první filmovou roli. Ani on jí nebyl lhostejný, Marlene se do světlovlásého, charismatického fešáka zamilovala. Její matka vztahu nejprve nepřála, jako aristokratka si pro dceru představovala někoho na odpovídající úrovni. Naštěstí si včas uvědomila, že v těžké poválečné době musí ze svých nároků slevit, a s volbou své dcery se smířila, až do svatby však milence neustále hlídala. Obřad se konal 17. května 1923 v Berlíně, v prosinci následujícího roku se jim narodila dcera Maria. Od té doby se již neoslovovali jinak než „Mutti“ a „Papi“.

Sieber dokázal svou rodinu dobře zabezpečit, a i v době, kdy v zemi panovala všeobecná chudoba a nedostatek, žili v luxusu. Nadstandardní příjmy mu zajišťovala nejen práce pro May-Film, ale i podíl na rostoucí popularitě jeho ženy. Jako manželé však spolu žili jenom krátce, Marlene měla mnoho milenců, nad kterými mávl rukou se slovy: *„...je okouzlující žena, a okouzlující ženy jsou předurčeny k tomu, mít milostné románky...“*. Nikdy je před ním netajila, celý život ho považovala za svého důvěrníka a svěřovala se mu se všemi starostmi včetně těch milostných.

Rudolf Sieber, přezdíváný „Rudi“, pomohl své ženě nejen k prvním filmovým rolím, ale zařídil jí i setkání s režisérem Josefem von Sternbergem, který ji obsadil jako berlínskou prostitutku v legendárním filmu Modrý Anděl. Role jí otevřela cestu do Hollywoodu, kam v roce 1930 i s dcerou Mariou odjela.

Situace v Německu se začala s nástupem nacismu zhoršovat, Sieber se tak jako přesvědčený antinacista rozhodl Berlín opustit. Odjel do Paříže a začal tam pracovat pro francouzskou pobočku Paramount, za čas se tam usadil natrvalo a připravoval zázemí pro svou rodinu. Rozhodl se také zbavit sebe, manželku a dceru německého občanství. Sám ho získal teprve v roce 1926, jak sám uvedl, „z čistě praktických důvodů“. V roce 1933 najal v Československu právníky, s jejichž pomocí se snažil pro celou rodinu získat československé občanství, po mnoha průtazích byla však žádost zamítnuta. Sieberovi se proto později stali občany USA.

Léto roku 1939 trávil Sieber se svou dcerou ve Francii v Antibes. Dovolenu ale museli předčasně ukončit a urychlit svůj odjezd do Spojených států, schylovalo se totiž k válce. Dne 2. září odpluli zaoceánským parníkem Queen Mary do New Yorku. Sieber měl v té době ještě německý pas, což mu pobyt v USA zkomplikovalo. Zpočátku obdržel tzv. růžovou kartu pro cizince, která ho v mnohém omezovala, nemohl být s rodinou v Hollywoodu, ale musel se zdržovat v New Yorku, odloučení od dcery snášel těžce. Jako německý občan se stal nežádoucím a v cizím prostředí nebyl schopen starat se o rodinu tak, jak byl zvyklý. Měl zakázáno mít stálé zaměstnání, o práci u filmu si mohl nechat jenom zdát, a stal se tak závislým na manželčině finanční podpoře. Z Ameriky nedokázal pomoci ani svým přátelům uvízlým v Evropě, z nichž mnozí válku nepřežili.

Po válce se na čas vrátil do Evropy, v Paříži pomáhal manželce při natáčení filmu, ale do Berlína, kde v té době žili jeho rodiče, se neodvážil. Brzy odjel zpět do Ameriky, ale na vlastní kariéru u filmu již rezignoval. Občas pracoval v dabingu, vedl účty své ženy a přežíval jen s její finanční pomocí. Až dcera ho začátkem padesátých let přiměla, aby se oprostil od závislosti na její matce a zařídil si vlastní život. Půjčil si tedy peníze a koupil slepičí farmu v městečku San Fernando Valley v Kalifornii, kde choval slepice a prodával vejce. Od té doby žil v ústraní a tvrdě pracoval, v podnikání se mu ale příliš nedařilo.

I když Sieber dál vystupoval jako manžel slavné hvězdy, v soukromí udržoval dlouholetý vztah s ruskou herečkou Tamarou Matulovou. Nikdy ji však neprezentoval jako oficiální partnerku, pro veřejnost zůstala pouze služebnou a vychovatelkou dcery Marie. „Tami“ několikrát otěhotněla a Rudi s Marlene pokaždé „zařídili“, aby se dítěte zbavila. Chtěli zabránit tomu, že něco z toho pronikne na veřejnost a zdání dokonalého manželství bude narušeno. Sieber, závislý na své manželce, byl ve vlastní domácnosti zlý, panovačný a svoji partnerku psychicky týral, Tamara čelila častým výbuchům jeho hněvu a vpádům Marlene, která do jejich soužití neustále zasahovala. Časem začala trpět duševními problémy a musela pobývat v různých ústavech a na psychiatrických klinikách. Dcera Maria Riva vzpomíná: „...většinou musela Tami všechno vydržet sama, bez zastání. Trvalo skoro třicet let, než ji to zlomilo na těle i na duchu. Moje matka i otec byli velice důkladní lidé.“

Po záchvatu mozkové mrtvice v roce 1975 se Rudolf Sieber již neuzdravil a 24. června 1976 zemřel. Tak skončilo podivné manželství Rudolfa Siebera a filmové legendy Marlene Dietrich trvající

53 let. Občas se ho ptali, proč se nerozvedou, a on odpovídal: „*Protože to je dobré manželství dnes, stejně jako tomu bylo v roce 1923, kdy bylo uzavřeno. To pouto mezi námi je prostě silné. Jedině smrt ho může rozloučit.*“

(Zpracovala: Jitka Haincová)

Použitá literatura:

DVOŘÁK, Stanislav: Rudi. Ústečan, který si vzal hollywoodskou hvězdu Marlene Dietrichovou. In: *Novinky.cz* [online]. Praha: Borgis, c2003-2020, 8. 3. 2020 [cit. 2020-09-21]. Dostupné z: [tps://www.novinky.cz/kultura/clanek/rudi-ustecan-ktery-si-vzal-hollywoodskou-hvezdu-marlene-dietrichovou-40315910](https://www.novinky.cz/kultura/clanek/rudi-ustecan-ktery-si-vzal-hollywoodskou-hvezdu-marlene-dietrichovou-40315910)

HOUFEK, Václav: Marlen byla v Ústí. *Instinkt*. 24. 2. 2005, (8), 6. ISSN 1213-774X

KRSEK, Martin: Pobočník kapitána Marlene. In: KRSEK, Martin: *Neznámí hrdinové mluvili i německy*. V Praze: Česká televize: Albatros Media a.s., 2018, s. 83-85.

Marlene Dietrich & Rudolf Sieber Nad zástupy jejích milenců jenom mávl rukou. *Retro*. 27. 10. 2015, (11), 34.

VORLÍČEK, Janni: Krasavec Rudi, manžel Marlene. *Ústecký deník*. 2010, (126), 2. ISSN 1214-858X.

Personální bibliografie:

<https://www.svkul.cz/wp-content/uploads/2021/01/Sieber-bibl.pdf>